

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Οδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐχίας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, κτηνομισμάτων, χρυσοῦ κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρλόου Μερουβέλ : Οἱ Τρεμορ, μυθιστορία μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις Κ. (συνέχεια). — Ἰωάννου Βαλέρα : — ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ, ἰσπανικὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Ἀγγ. Φραβασίλη, (συνέχεια). — Théodore de Banville : ΒΙΟΣ ΕΝ ΟΝΕΙΡῶ, διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προκληρωτῆς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῶ ἐξωτερικῶ φρ. χρυσῶ 15. Ἐν Ῥωσσίᾳ βρούβλια 6.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Ἀ' ἔτους τῶν « Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων », ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ἐ' ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν τὴν συνδρομὴν των ἐγκαιρῶς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἀνανεοῦντας ἢ νεωστὶ ἐγγραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροῦμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΣΑ τοῦ συνεργάτου ἡμῶν Διδάσκον, κομψότατον τομιδιόν, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ ὀραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου Ἀρρίου.

Εἰς τοὺς ἐν τῶ ἐξωτερικῶ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΣΑ καὶ τὸν ἈΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400 σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡμῶν κ. Γρ. Δ. Σεροπούλου.

Ἐυκαιρία διὰ τοὺς συνδρομητὰς ΤΩΝ «ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ».

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑβδομάδος δυνάμεθα νὰ παρασχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν ἡμῶν τὸν Ἀ' τόμον (β' περιόδου) τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχμῶν 6, τῆς ἀρχικῆς του τιμῆς οὕσης δρ. 10 διὰ τοὺς ἐν τῶ ἐσωτερικῶ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν τῶ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκόνας, Ἱστορικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ, Φιλολογικαὶ καὶ Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφαίαι, Μουσικαὶ Ἐπιθεωρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφικά, Βιομηχανικά, Ἐκπαιδευτικά, Περιγραφαί, Ἐντυπώσεις καὶ Ποιήσεις τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ Διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀληθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας, διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνεργάσθησαν οἱ ἐγκριτωτέρου τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστασία τῶν « Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων » ἀνετέθη τῶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Παναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον Ἀπόλλων). Τῶ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ἐ' ἔτος καὶ δι' ὅ,τι δήποτε ἀφορᾷ τὰ « Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα ».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΑ

Οἱ Τρεμορ

ΣΟΛΑΝΖΗ ΦΑΡΖΕΑΣ

[Συνέχεια]

Ὁ ἔρωσ τοῦ κυρίου ὑπερπεπήδησε τὰ χωρίζοντα αὐτοὺς ἐμπόδια.

Ὁ κύριος ἐκεῖνος ἦτο ἡδὴ σύζυγός της.

Ἡ καρδιά αὐτῆς ἐσκίρτησεν ἅπασα ἡ ἀντιπάθειά της ἐξηγέρθη βιαιοτέρα, καὶ ἐν τούτοις εἶχεν ὁμῶσε!

Καὶ ὅταν θὰ ἤρχετο ἀπαιτῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποσχέσεώς της δὲν ἔπρεπε νὰ εὖρη παρὰ τὸ ἄψυχον λείψανόν της.

Ἐν τίνι δικαίωματι θὰ ἐπέρριπτεν εἰς τὸ ὄνομα ἐκεῖνο, ὅπερ ἐδικαιούτο νὰ φέρῃ ὁ υἱός της, τὸ σκάνδαλον θανάτου μυστηριώδους καὶ ἀνεξηγήτου.

Δὲν ὄφειλε τάχα χάριν αὐτοῦ νὰ ὑποταχθῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν νέαν ὑπαρξίν της, καὶ νὰ θεωρῆσθαι ὡς θυσίαν τὸ νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν ἀντιπάθειάν της καὶ ν' ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ὄν, πρὸς ὃ ἐμειδία χωρὶς νὰ τὸ βλέπῃ;

Ἀπήτησεν, ὥστε νὰ μείνῃ μετὰ τῆς τροφῆς τοῦ μέχρι τῆς ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐπανόδου της, προφασισθεῖσα τοῦτο, ἵνα τὸ ἀπομακρύνῃ αὐτῆς κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκεῖνας.

Ἐφοβεῖτο λοιπὸν μήπως ἀπέναντι αὐτοῦ τῇ λείψῃ τὸ θάρρος.

Καὶ ἐν τούτοις ἐπεθύμει νὰ τὸ ἀσπασθῇ, νὰ τῶ εἴπῃ τὸ ὕστατον χαῖρε.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρετήρει τὸ φιαλίδιον, ὅπερ εἶχε τοποθετήσῃ ἐπὶ τῆς ἐστίας.

Ἀλλὰ, συλλογιζομένη τὸν υἱόν της, ἀπεθαρρύνετο.

Ἡ εἰκὼν αὐτοῦ τὴν ἠμπόδιζε νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς τὸ κομψὸν ἀλλὰ θανατηφόρον φιαλίδιον.

Ὅ,τι τῇ ἐφαίνετο τὸσφ εὐκολὸν εἰς Ἐλάφον-Πέραμα, ἡδὴ τῇ ἐφαίνετο ἀδύνατον ὁπότε ἐπέστη ἡ στιγμὴ τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ ζωὴ ἔχει τόσα θέλητρα καὶ διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἔτι.

Ἐπὶ τέλους ὀργισθεῖσα ἠγέρθη καὶ ἔτυψε διὰ τοῦ ποδὸς τὸ ἔδαφος.

— Θεέ μου! εἶμαι ἀνανδρὸς! ἐκραύγασε.

Παρετήρησεν ἑαυτὴν ἐντὸς κατόπτρου ἦτο πελιδνὴ, οἱ δὲ ὀδόντες της συνεκρούοντο ἐκ τοῦ τρόμου.

— Εἶναι λοιπὸν πολὺ δύσκολον ν' ἀποθάνῃ τις; ἐψιθύρισε.

Κτύπημα ἐπὶ τῆς θύρας ἠκούσθη ἡ Σολάνζη ἀνεσκίρτησεν.

Ἄν ἦτο ὁ σύζυγός της!

Ὁ σύζυγός της! ὁ Ὀλιβιέρος θὰ εἰσῆρχετο καὶ ἦτο ἡδὴ ἰδική του, κτῆμά του.

Ἐν ἀκαρπείᾳ παρέστη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της ὁ Ῥωμαῖος, εἰς οὐ τὰς ἀγκάλας ἦτο χθὲς ἔτι καὶ εἰς ὃν ὑπεσχέθη ἀπόδειξιν τινα ἔρωτος.

Καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπίσης εἶχεν ὀρκισθῇ.

Πρὸς ποῖον ἐκ τῶν δύο ἔπρεπε νὰ φανῇ ἐπιτορκος;

Πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις τὴν κατέστρεψεν, ἢ πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις τόσον τὴν εἶχεν ἀγαπήσει;

Ἦρπασε τὸ κεχρυσωμένον φιαλίδιον διὰ πυρετώδους χειρὸς καὶ ἠκροάσθη ἐπὶ στιγμῆν.

Κρότος ἐκ νέου ἠκούσθη καὶ φωνὴ τις ἀνέκραξεν:

— Ἀνοιξατε, κυρία.

Ἡ Σολάνζη ἀνέπνευσε δὲν ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ μαρκησίου. Ὑπήκουσεν.

Ἦτο ὁ φύλαξ, ὅστις ἤρχετο νὰ τῇ ἀναγγεῖλῃ, ὅτι τὸ δεῖπνον ἦτο ἕτοιμον, καὶ ὅτι ὁ σύζυγός της δὲν θὰ ἤρχετο, διότι ἐκρατεῖτο διὰ τῆς βίας ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ φὸν Γκέμπεν μέχρι τοῦ πέρατος τοῦ δεῖπνου τῶν ἀξιωματικῶν.

Τοῦτο τὴν καθίστα εὐδαίμονα ἦτο ὀλίγων στιγμῶν χάρις, ἦν ἡ τύχη τῇ ἔπεμπε.

Μετέβη εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν. Ὁ φύλαξ, ὅστις ἐπηγρῦναι ἐπ' αὐτῆς, τῇ ἀνέπτυξε τὰς διαθέσεις τοῦ στρατηγοῦ.

Ὁ πύργος ἐφυλάσσετο ὡς φρούριον καὶ ἀπηλάσσετο οἶου δήποτε ἐκτάκτου γεγονότος ἢ λεηλασίας.